

ת"פ 57353/03/22 - מדינת ישראל נגד נימר אלקיסי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 57353-03-22 מדינת ישראל נ' אלקיסי(עציר)

לפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נימר אלקיסי (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה- מתמחה נדידה מטר

מטעם הנאשם- הובא וע"י עו"ד סרי ח'ורי

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. ביום 29.5.22 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, אשר גובש בהליך של גישור פלילי בפני השופטת יונג-גפר, בעובדות כתב האישום מתוקן, והורשע בעבירות של **פציעה כשהעבריין מזוין** לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, **ניסיון תקיפה הגורמת חבלה ממש** לפי סעיף 380 + 25 לחוק, ואימונים לפי סעיף 192 לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, באחד הבתים השכנים לביתו של הנאשם בשכונת אלרום בנצרת, התכנסה משפחתה לשיבת אבל, על מותו של בעל הבית שנפטר שאותם ימים. למקום הגיע לניחום אבלים, ביום 20.3.22, בשעות הערב המוקדמות, גם נכדו של המנוח (להלן: "**המתלונן**"). המתלונן החנה את רכב המזדה שלו בסמוך לבית סבו.

אדם בשם סלים סידה (להלן: "**סלים**"), אשר אף הוא מתגורר בשכונת למקום, התרגז על מיקום החנייה, ביקש מהמתלונן להזיז את רכבו, והמתלונן סירב לבקשתו. בין סלים סידה למתלונן התפתחו דין ודברים באשר למיקום חניית הרכב.

אז הגיע הנאשם למקום, הצטרף לסלים, והלין בפני המתלונן באשר למיקום חניית רכבו. בהמשך לכך, רץ הנאשם לכיוון רכב אביו מסוג איסוזו, פתח את דלת המושב האחורית של הרכב, והוציא משם חפץ בלתי מזוהה. לאחר מכן חזר בריצה עם החפץ בידו למקום בו שהו סלים והמתלונן, הרים את ידו כשהוא אוחז בחפץ שנחזה להיות נשק, דרך אותו, והיכה את המתלונן בראשו באותו חפץ ופצע אותו, וכל זאת כשהנוכחים במקום מנסים

עמוד 1

להפריד בין השניים.

בהמשך למתואר, עלה הנאשם לביתו של סלים, משם זרק אבן גדולה לכיוונה של אמו של המתלונן שעמדה ברחוב. אמו של המתלונן זזה ממקומה והאבן נפלה על הקרקע. כתוצאה מכך, נפגע מהאבן רכב אחר מסוג סיאט שעמד בסמוך.

הנאשם המשיך לאיים על בני משפחת המתלונן, על אמו ועל בני משפחה נוספים, ששהו באומרו "אתם לא יודעים עם מי יש לכם עסק, אנחנו מוסלמים, אתם תראו מה נעשה לכם".

כתוצאה מן האמור נגרמו למתלונן 2 חתכים בקרקפת אוקסיפיטלית, והוא נדרש לטיפול רפואי הכולל הרדמה מקומית, סגירת החתכים עם סיכות, חבישה וקבלת זריקת טטנוס.

3. ביום 29.5.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שלעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר משירות המבחן, ונקבע כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

4. **שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, ומפרוגנוזה שיקומית נמוכה, לפיכך נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית לצד ענישה מותנית ופיצוי לנפגע.**

בהתאם לתסקיר מיום 4.7.22, הנאשם בן 19, רווק, הבן השלישי מבין שמונה אחים ואחיות להוריו. אמו עקרת בית המקבלת, לדברי הנאשם, קצבת נכות נפשית מביטוח לאומי, ואביו היה בעל עסק למסגרות אך עקב חובות סגר את העסק אך עדיין עובד באותו התחום. אביו עבר להתגורר בישראל לפני 25 שנים מירדן וקיבל אזרחות במסגרת נישואיו לאמו. קשריו של האב עם משפחתו בירדן רופפים. צוין כי יחסיו עם הוריו ומשפחתו הגרעינית חמים ותקינים.

הנאשם השלים 8 שנות לימוד בלבד, על רקע היעדר מוטיבציה וחוסר ענין בלימודים. הוא צוין כי אובחן כלוקה בהפרעת קשב וריכוז מגיל 9, טופל בתרופות למשך כשנה וחצי, והפסיק. צוין כי הישגיו הלימודיים היו נמוכים אך נשללה התנהגות אלימה. לאחר נשירתו ממערכת החינוך, נותר הנאשם ללא מסגרת, והיה חסר מעש במשך שנים, למעט עבודות מזדמנות לא קבועות. אף על פי כן הוא שלל קשרים חברתיים שוליים.

עקב בעיה פיסית מולדת ברגלו, הנאשם סובל מצליעה, ומסר כי עבר שבעה הליכים כירורגיים במהלך השנתיים האחרונות, וכן אשפוזים ממושכים בבתי החולים. צוין כי הנאשם סובל מכאבים עזים ברגלו.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, למעט הרשעות תעבורה.

הנאשם שלל צריכת חומרים ממכרים.

בהקשר לעבירות הנידונות, הנאשם אישר בפני שירות המבחן את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, אך ציין כי ראה כי סלים מתקוטט עם המתלונן, ואז הגיע למקום על מנת להגן על סלים. היכרותו המוקדמת עם המתלונן - שטחית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם גילה הכרה קוגניטיבית בחלקים בעייתיים ותוקפניים בהתנהלותו ובהשלכותיהם הפוגעניות, והביע חרטה על מעשיו, אך מבחינה רגשית התקשה להעמיק את התבוננותו בנסיבות למעשים.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא סובל במעצרו, גם בשל כאבים פיזיים וחוסר שינה, ואף על פי שלקח תרופות, וכן הוא נמנע מיצירת קשרים עם אחרים. לדבריו, היו לו מחשבות אבדניות, אולם כעת מצבו יציב ללא מחשבות דומות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה קשת יום, במסגרת בה הוריו התקשו לספק לו את הצרכים החומריים והרגשיים המיוחדים שהיה זקוק להם, לרבות כשל בהצבת גבולות מיטביים, עקביים וברורים. בנוסף, להערכת שירות המבחן הנאשם סובל מדימוי עצמי נמוך בשל הנכות המולדת שלו ובשל הפרעת הקשב וריכוז. נסיבות התפתחותו הותירו בנאשם תחושות שליליות וחסכים רגשיים, לרבות קושי בפיתוח יכולות לוויסות רגשות וקושי להתמודד עם מצבים רגשיים מורכבים.

הנאשם גילה הכרה באופי האלים והאימפולסיבי של התנהלותו טרם המעצר, אולם שלל מעורבות בעבירות אלימות בעברו או את קיומם של דפוסים תוקפניים בהתנהלותו הכללית, כן שלל נזקקות טיפולית ממוקדת בהתנהגות אלימה ותוקפנית.

בהתאם לכל האמור לעיל, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות בעתיד למול סיכוי נמוך להיעזר בהליך טיפולי, לפיכך המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, לצד ענישה נלווית.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 14.7.22 טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש יחיד לכלל העבירות, החל מ- 18 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל, ובקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני, בנוסף על מאסר על תנאי אורך ומרתיע, פיצוי גבוה למתלונן והתחייבות.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על שלומו, ביטחונו ושלוות נפשו של עמוד 3

הפרט. נטען כי פגיעת מעשי הנאשם בערכים אלה, במקרה דנן, היא משמעותית. הוזכר כי הנאשם פגע בראשו של המתלונן באמצעות חפץ, ולאחר מכן המשיך וניסה לפגוע גם בכך שזרק אבן גדולה לעברה של אם המתלונן, שאמנם הספיקה לזוז בדרך נס, אך נזק נגרם לרכב שהיה במקום. בנוסף נטען כי הנאשם לא עצר בזאת, והמשיך לאיים על משפחת המתלונן. עוד נטען, כי הפגיעה שגרם הנאשם למתלונן הצריכה טיפול רפואי בראשו הכולל סגירת החתכים עם סיכות, וצוין כי היה יכול להיגרם נזק חמור בהרבה למתלונן, לאמו ולאנשים נוספים ששהו עימם וניסו להפריד.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי אמנם אין לנאשם עבר פלילי, והוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך מזמנו של בית-המשפט, אולם למול אלה עומד מעשה אלימות מכוער וניסיון לפתור סכסוכים פשוטים בפגיעה בגוף ובנפש. צוין כי תסקיר שירות המבחן מצביע על קיום סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד, ועל פרוגנוזה שיקומית נמוכה, והומלץ בו על ענישה מוחשית לנאשם.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי **מתחם העונש ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד לעונש מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות**. נוכח העובדה שהנאשם עצור ולא ניתן לשלוח אותו לעבודות שירות, ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט **להסתפק בתקופת מעצרו, שהחלה ביום 20.3.22, דהיינו כ-4 חודשים**.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם צעיר, אשר בעת העבירה היה כבן 18.5, על סף גיל הקטינות, וכיום הוא רק בן 19, ולכן יש להתחשב בכך לקולא. עוד טען, כי יש להתחשב בכך שמשפחתו היחידה בארץ מתגוררת כולה בנצרת, ועל כן לא יכול היה לצאת לחלופת מעצר ונאלץ להישאר בתנאי מעצר קשים.

נטען, כי הנאשם הודה מיד, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף לכך, פנה באמצעות הוריו למתלונן, התנצל ונערך ביניהם הסכם סולחה, שהוגש למשטרת ישראל מיד עם קרות האירוע.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ספונטני, אקראי ולא מתוכנן, אשר גלש למרבה הצער לפסים אלימים.

עוד נטען, כי הנזק שנגרם למתלונן בסופו של יום היה נזק מינורי בדמוי שני חתכים בכתף.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הכיר בהתנהגותו הפסולה וכי לא יחזור על התנהגות דומה. לגבי התסקיר, נטען כי הינו חיובי בסופו של דבר, וכי הערכת הסיכון הגבוהה מתייחסת לכך שהנאשם לא עבר הליך טיפולי.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, בעל נכות ברגליו, עשבר ניתוחים רבים, וזקוק לקביים.

לסיכום נטען כי יש לקחת בחשבון את הנתונים החיוביים ולגזור את עונשו של הנאשם במידת הרחמים תוך הסתפקות בימי המעצר מיום 20.3.22.

7. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שעשה. הוא ביקש את רחמיו של בית-המשפט, להטיל עליו עונש נמוך ולהקל עמו.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות האלימות שביצע הנאשם הנם שלמות גופו, כבודו ובטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות משולחי רסן. תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית על רקע עימות או סכסוך, הנה תופעה המחייבת ככלל ענישה מחמירה כדי לעקור תופעות אלו מן החברה. בע"פ 8897/20 סקנדריון נ' מדינת ישראל (6.5.21) קבע בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' סולברג, כדלקמן:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות אלימות, ובהתאם לכך קיימת מגמת החמרה בענישה בגין עבירות אלו, במטרה להרתיע מפני ביצוען. כך אמרתי בעבר:

'האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויִראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פ"ד סו(2) 298, 772 (2013))."

נסיבות ביצוע העבירות

9. מדובר באירוע יחיד, שהתפתח באופן ספונטני, במהלכו תקף הנאשם את המתלון, ניסה לתקוף את אמו של המתלון, ואיים על בני משפחת המתלון, על רקע סכסוך בענייני חנייה שפרץ בין המתלון לבין שכנו של הנאשם.

הנאשם, שהבחין בויכוח החנייה, רץ והצטייד בחפץ בלתי מזוהה, שבהמשך צוין כי הוא דומה לנשק, ובעזרתו תקף את המתלון במכות בראשו וגרם לו לפציעה, בגינה נזקק לטיפול רפואי. המתלון פונה לבית החולים עם שני חתכים בקרקפת אוקסיפיטלית, שם טופל על ידי הרדמה מקומית, סגירת החתכים עם סיכות, חבישה, וקבלת זריקת טטנוס (הוגש דו"ח שחרור מבית החולים וכן תמונות ת/1, ת/2 בהן ניכרת פציעה מדממת משמעותית על ראשו של המתלון).

לאחר מכן המשיך הנאשם וניסה להשליך אבן גדולה על אמו של המתלון מתוך דירה שאליה עלה, גרם נזק לרכב שעמד בסמוך (הוגשו תמונות הנזק ת/2), כמעט ופגע באמו של המתלון, ולבסוף אף הביע השמיע אימים אלימים לעבר בני משפחת המתלון.

נסיבותיו של האירוע חמורות, ועניין באלומות מתפרצת וקשה כלפי בני משפחה המצויים באבל על מותו של הסב, אשר התכנסו לשכונת המגורים מטעמי אבלות, ומצאו עצמם מותקפים ונחבלים באופן בריוני ופרוע, על ידי הנאשם, צעיר שמתגורר בשכונות לכתובת האבל, רק בשל ענייני חנייה.

התגייסות הנאשם לתקוף, לאיים, לחבול ולהזיק, בחפץ שהוטח על ראשו של המתלונן, ובהמשך באבן, שאותה השליך על אישה שאיבדה את אביה לאחרונה, מעידים על גישה עבריינית ומתלהמת, אשר פוגעת באופן חמור ומשמעותי בערכים המוגנים.

חומרתה של ההתנהגות איננה בתכנון המעשה או בתחכום, אלא ברמות השליליות של חמימות המוח, ושל הטינה הקשה כלפי אחר, עקב סכסוך נקודתי, ללא כל סיבה שיש בה להסביר את פרץ האלימות, או למתן את חומרתו.

אילולא זזה אמו של המתלונן מפני פגיעת האבן שהנאשם זרק לכיוונה מלמעלה, עלול היה להיגרם נזק חמור גם לה. נזק חמור נגרם למתלונן, ובנוסף ניזוק רכב.

מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה פיזית, שחומרתה משמעותית, ושלוותה גם באיומים קשים. נוסח האיום, שציין את השתייכותו הדתית של הנאשם לעדה המוסלמית, במטרה להחרף את האיום, הנו נסיבה מחמירה נוספת.

10. עמדת המתלונן לא הובאה בטיעונים לעונש, אף לא בתסקיר. ב"כ הנאשם הציג בפני בית המשפט הסכם סולחה (נ/1), במסגרתו נטען כי שולם למתלונן סכום של 5,000 ₪ בגין הנזק שנגרם לרכבים. המאשימה לא סתרה טענות הנאשם בעניין זה.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בעבירות אלימות שנעברו בנסיבות דומות הוטלו בפסיקה עונשים במנעד רחב.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (נצרת) 64144-05-21 **מדינת ישראל נ' אבראהים ארשיד** (2.12.21) - הנאשם, צעיר בן 19 נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירות של איומים ופציעה כשהעברין מזוין, לאחר שדקר את המתלונן עם סכין בעורפו, וזה נזקק לטיפול רפואי שכלל סגירת הפצע על ידי קליפסים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו **13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, התחייבות ותשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן.**

ב. רע"פ 3842/21 **ויקטור גודייב נ' מדינת ישראל** (3.6.21) - המבקש הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר. המבקש הגיע למועדון בו עבדה בת זוגו, המתלוננת, כשהוא בגילופין, רכש בקבוק בירה מזכוכית ובשלב מסוים, לאחר שהתעמת עם המתלוננת מילולית על רקע חשדו כי היא בוגדת בו עם אחר, נטל את הבקבוק והשליכו לעברה בעודה בגבה אליו. הבקבוק פגע בראשה של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בקרקפת והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית

חולים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל והטיל על המבקש **13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. ערעור ובקשת רשות ערעור- נדחו.

ג. ת"פ 67518-07-18 אליו הפנתה ב"כ המאשימה - לא נמצא במאגרים, ככל הנראה נפלה טעות במספר ההליך.

12. ב"כ הנאשם, טען כי אין ללמוד מהמקרה בת"פ 64144-05-21, אליו הפנתה ב"כ המאשימה (סעיף 11 א. לעיל), שם נדונה תקיפה על ידי סכין בנסיבות מחמירות הרבה יותר, לדבריו. **בנוסף הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה הבאה:**

א. ת"פ (עכו) 41089-02-14 **מדינת ישראל נ' עלי סעדי** (13.6.17) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה כשהעברין מזוין, בכך שדקר את המתלונן באמצעות חפץ חד ברגלו וגם לו פציעה וזה נזקק לטיפול רפואי שכלל תפירה וחבישה. נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר בפועל של מספר חודשים שניתן כי ירצו בעבודות שירות עד לתקופה של 18 חודשים מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות המקרה והפוטנציאל השיקומי, על הנאשם נגזר עונש של **מאסר בפועל למשך חודש בניכוי ימי מעצרו לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן**.

ב. ת"פ (נצרת) 13153-05-17 **מדינת ישראל נ' כאמל עבוד** (23.9.19) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירה של פציעה כשהעברין מזוין. בעת התרחשות קטטה בין מספר אנשים שזהותם אינה ידועה מחוץ לבית המתלונן, יצא המתלונן מביתו בשמעו את הצעקות. אותה עת רץ הנאשם לעבר המתלונן כשסכין מטבח בידו, דקר באמצעותה את המתלונן בידו, גרם לו חתך באורך כ-4 ס"מ בידו והוא נזקק לטיפול ותפירת החתך. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות דן, בנסיבותיהן, נע בין מאסר למשך מספר חודשים לבין 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בהתחשב בגילו הצעיר, בעברו הנקי ובהליך שיקומי אותו החל ובהמלצת שירות המבחן, הוטלו על הנאשם **8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי ותשלום פיצויים**.

13. **ניתן להפנות גם לפסקי הדין הבאים:**

א. רע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (24.12.19) - המבקש הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לאחר שתקף את המתלונן באמצעות חפץ חד, בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. כתוצאה ממעשי המבקש, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ולתפרים מרובים. בית-משפט השלום גזר עליו **27 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים ובהם פיצוי בסך 30 אלף ש"ח**. ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לעליון.

ב. ע"פ 6176/12 שווק נ' מדינת ישראל (13.1.13) - בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, הוטל **עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים, ו-12 חודשי מאסר מותנה**, לנוכח עברו המכביד של המערער. בית-המשפט העליון דחה את הערעור.

ג. ת"פ (רמלה) 23384-10-16 מדינת ישראל נ' לי אלגבי (30.4.19) - בעבירות של פגיעה כשהעברין מזוין ואיומים, שבוצעו באמצעות מספריים ושגרמו לחבלות ממשיות שהצריכו ניתוח דחוף ואשפוז - **הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי בסך 20,000 ₪.**

ד. ת"פ (ת"א-יפו) 10016-07-12 מדינת ישראל נ' י.ב. (5.3.14) - בעבירה של פגיעה כשהעברין מזוין, אשר בוצעה באמצעות שבר בקבוק זכוכית, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, **והוטלו 12 חודשי מאסר ו-6 חודשי מאסר על תנאי.**

ה. ת"פ (ק"ג) 51684-05-19 מדינת ישראל נ' עמרן (15.12.21) - הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, תקף את המתלונן באמצעות מוט של את חפירה, ופצע אותו. הוא הורשע בעבירות של גרימת חבלה חמורה ובעבירת איומים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 7 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, **והוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.**

ו. ת"פ (י-ם) 19106-09-19 מדינת ישראל נ' טרפה (12.12.21) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה, לאחר שתקף שוטרת שהגיעה לטפל בקטטה שהתרחשה במועדון, במכה בודדת, וגרם לה לזעזוע מוח. בית-משפט השלום דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעתו בדין, קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, והטיל עליו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות בצירוף צו מבחן ומאסרים מותנים.**

ז. ת"פ (י-ם) 35170-09-20 מדינת ישראל נ' אבו סביח (17.3.22) - בעבירת פגיעה שבוצעה במסגרת קטטה על רקע סכסוך שכנים, במהלכה פצע הנאשם את המתלונן בפצע דקירה בחזה באמצעות חפץ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי ויתר נתוני החיוביים, הוטלו עליו **חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות וקנס.**

14. פסקי-הדין שהובאו לעיל מבטאים את טווח הענישה הרחב המקובל בעבירות אלימות, חלקם ניתנו בנסיבות שהן חמורות יותר, או קלות יותר, מן הנסיבות במקרה שלפנינו. על מתחם הענישה ההולם במקרה דנן להביא בחשבון, בין היתר, את העובדה שהעבירות נעברו בשל עניין של מה בכך, גרמו

לנזקים משמעותיים בגוף ולרכוש והעמידו בסיכון ממשי את חייו ושלמות גופו של מספר אנשים.

15. **בהתאם למכלול המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם צעיר בן 19, רווק, ללא ילדים, מתגורר בדרך כלל בבית הוריו בנצרת, סיים 8 שנות לימוד בלבד ואינו עובד בעבודה קבועה. הנאשם נולד עם בעיה פיזית ברגלו, סובל מצליעה ובעקבות זאת עבר הליכים רפואיים הכוללים ניתוחים ואשפוזים רבים בשנים האחרונות, וסובל מכאבים עד היום. אין לנאשם הרשעות קודמות, וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים (למעט עבירות תעבורה). הנאשם נעצר ושווה מאז במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריא.

17. ב"כ הנאשם ציין כי בין משפחת הנאשמים ובין משפחות המתלוננים נערכה סולחה. ראו לעניין מעמדה של הסולחה - בע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.19), שם קבע בית-המשפט העליון:

"יש לזכור כי הסכם 'סולחה' יכול אמנם לשמש כשיקול להקלה בעונש, אך כפי שנקבע לא אחת - הוא אינו חזות הכל (ראו: דנ"פ 3261/03 סרחאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (9.4.2003) והאסמכתאות שם; והשוו: ע"פ 2888/15 ח'דיירי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (28.12.2016))."

בהיעדר אינדיקציה לגבי עמדות המתלונן, אניח, לטובת הנאשם, כי הסכם הסולחה מפחית מרמת הסיכון מצדו כלפי המתלונן בעתיד, וכי אכן שולם למתלונן סכום הפיצוי הנקוב בהסכם, שכן הראייה לא נסתרה.

18. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אמנם נטל אחריות על מעשיו, אך נטילת האחריות חלקית בלבד, וכן התרשם מקיומו של סיכון גבוה להישנות העבירות בהעדר טיפול ומפרוגנוזה שיקומית נמוכה. שירות המבחן ציין לגבי הנאשם כי נלקחו בחשבון מאפייניו האישיים והמשפחתיים, הכרתו הקוגניטיבית בחלקים בעייתיים ותוקפניים בהתנהלותו, הקושי שלו לערוך התבוננות רגשית מעמיקה יותר בנסיבות העומדות בבסיס התנהלותו הפוגענית ובחירותיו האישיות ושלילת נזקקות טיפולית מצדו. לבסוף, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית על הנאשם, לצד ענישה צופה פני עתיד. תסקיר שירות המבחן אינו חיובי, מנבא מסוכנות עתידית ושולל טיפול ושיקום לנאשם.

19. אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, במצבו הרפואי, בנטילת האחריות מצדו והחרטה שהביע על מעשיו, בהעדר עבר פלילי, בתקופת מעצרו, הסולחה שהושגה בין הצדדים לסכסוך האלים, ומצבה הכלכלי של המשפחה - נתונים אלה יישקלו לטובת הנאשם ולקולא. מנגד, לחומרא אקח בחשבון את המפורט בתסקיר לחובת הנאשם. ניכר כי הנאשם מגלה אחריות חלקית בלבד למעשיו ואינו מכיר לעומק בהתנהגותו האלימה והפסולה, ועל פי הערכת שירות המבחן, ספק אם אישומו לראשונה בפלילים יבטיח לגביו לקח עתידי.

20. לטעמי העבירות במקרה דנן מחייבות ענישה של מאסר בפועל בגדרי מתחם הענישה. בהתחשב בכלל

הנסיבות שהובאו לעיל, אקבע את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית המתחם. כמו כן, בשל האמור בהסכם הסולחה, בעניין תשלום הפיצויים למתלונן, לא אטיל עונש כספי נוסף על הנאשם, מלבד התחייבות.

21. לנוכח המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר מיום 20.3.22 ועד היום.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות פיזית מסוג פשע או עוון.
- ג. הנאשם יתחייב שלא לעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון. ההתחייבות בסך 5,000 ₪. באם הנאשם לא יתחייב, יאסר למשך 7 ימים נוספים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשפ"ב,
27/07/2022 במעמד הנוכחים.
רות שפילברג כהן, שופטת